

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЧЕРКАСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ
ЧЕРКАСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені ОЛЕСЯ ГОНЧАРА
КРЕМЕНЧУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені МИХАЙЛА ОСТРОГРАДСЬКОГО
ДОНЕЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЕКОНОМІКИ І ТОРГІВЛІ
імені МИХАЙЛА ТУГАН-БАРАНОВСЬКОГО
МІЖНАРОДНА КОРПОРАЦІЯ «NOOSPHERE VENTURES»
УКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ З РОЗВИТКУ
МЕНЕДЖМЕНТУ ТА БІЗНЕС-ОСВІТИ

ЗБІРНИК ТЕЗ
НАУКОВИХ РОБІТ УЧАСНИКІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

**СУЧАСНІ ТЕОРІЯ І ПРАКТИКА
МЕНЕДЖМЕНТУ ТА БІЗНЕС-АДМІНІСТРУВАННЯ**

12-13 квітня 2017 р.

Українська Асоціація з розвитку
менеджменту та бізнес-освіти

Черкаси 2017

УДК 658.012.32 (063)
ББК 65.290-2я431
С 91

Матеріали збірника друкуються мовою оригіналу. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та інших даних несуть автори.

Сучасні теорія і практика менеджменту та бізнес-адміністрування: Збірник тез наукових робіт учасників всеукраїнської наукової конференції (м. Черкаси, 12-13 квітня 2017 р.). – Черкаси, Черкаський державний технологічний університет, 2017. – 257 с.

Організаційний комітет конференції:

Григор Олег Олександрович Фінагіна Олеся Валентинівна	к. держ. упр., доцент, ректор Черкаського державного технологічного університету д. е. н., професор, завідувач кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування Черкаського державного технологічного університету
Захарова Оксана Володимирівна	д. е. н., професор, професор кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування Черкаського державного технологічного університету
Проданова Лариса Василівна	д. е. н., доцент, професор кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування Черкаського державного технологічного університету
Бойко Анжела Іванівна	д. філ. н., доцент, завідувач кафедри філософських та політичних наук Черкаського державного технологічного університету
Гринько Тетяна Валеріївна	д. е. н., професор, завідувач кафедри економіки та управління підприємством Дніпропетровського національного університету імені Олеся Гончара
Лутай Лариса Анатоліївна	д. е. н., професор, завідувач кафедри менеджменту Інституту підготовки кадрів Державної служби зайнятості України
Почтовюк Андрій Борисович	д. е. н., професор, декан факультету економіки та управління Кременчуцького національного університету імені Михайла Остроградського
Самосьонюк Лариса Миколаївна	к. е. н., доцент, проректор з науково-педагогічної роботи, міжнародних зв'язків та розвитку Донецького національного університету економіки і торгівлі імені Михайла Туган-Барановського (м. Кривий Ріг).
Панкова Людмила Іллівна	к. е. н., доцент кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування Черкаського державного технологічного університету
Якушев Олександр Володимирович	викладач кафедри менеджменту та бізнес-адміністрування Черкаського державного технологічного університету

Захарова О.В.
д.е.н., проф., професор кафедри менеджменту
та бізнес-адміністрування
Черкаський державний технологічний університет
м. Черкаси, Україна

СВІТОВІ ВЕКТОРИ ПОШИРЕННЯ ЯВИЩА ЕКОНОМІКИ ЗНАНЬ

Економіка знань являє собою достатньо нове комплексне економічне явище, що характеризує ступінь успішності використання нагромадженого на всіх рівнях управління людського капіталу, таланту й інтелекту людини на користь й добробут суспільства у глобальному вимірі. Економіка знань має дуже велике коло позитивних переваг і соціально-економічних вигід, які отримує як економіка країни, що вже досягла цього стану, так і суспільство в цілому. Серед таких переваг слід зазначити: підвищення ступеня корисного використання й рівня економічної оцінки знань, інтелекту та таланту людини; зростання доступності та якості освітніх і медичних послуг; підвищення ступеня безпечності для людини й навколишнього середовища користування всіма видами продуктів і послуг, що виготовляються в країні тощо. Виходячи з цього можна зробити висновок, що економіка знань – це той стан економічного розвитку суспільства, до якого слід прагнути найменш економічно розвиненим країнам світу.

Для того, щоб пришвидшити час досягнення стану економіки знань, в країні мають бути радикально зміненими підходи до управління знаннями людини, проявом чого має стати приділення достатньої уваги розвитку освіти та підвищення якості освітніх послуг, стимулювання прикладних та фундаментальних наукових досліджень, створення умов для впровадження перспективних інноваційних програм у життя тощо. Водночас також на державному рівні має змінитися політика щодо встановлення пріоритетів у національній економіці шляхом поступового переходу від розуміння першочергової важливості перспективного розвитку добувної і переробної промисловості до приділення більшої уваги інноваційному сектору послуг, що є характерним для постіндустріальної економіки. Проте звісно повністю не виключається важливість для збалансованого розвитку економіки країни і суспільства жодного з секторів й галузей. Цю тезу також підтримують і експерти ЄБРР, що у своїх програмних ініціативах відносно економіки знань наголошують на важливості для поширення цього явища також таких статичних галузей, як агробізнес і важка промисловість [1].

Водночас, двигуном економіки знань є ультрасучасні інновації, тому дуже важливо виокремлювати на національному і глобальному рівні ті сфери і галузі діяльності, інвестиції у які будуть підтримувати саме інноваційний розвиток. При виборі таких сфер діяльності доцільно скористатися досвідом економічно розвинених країн світу. Так, відповідно за результатами дослідження, проведення якого було профінансовано Northern Ireland's Enterprise Bank, оприлюдненими у Міжнародному звіті з Економіки знань за

2016 р., де було задекларовано такі ключові напрями діяльності, які є базовими для поширення економіки знань у суспільстві [2, с. 5]:

- 1) фармацевтичні препарати й біотехнології;
- 2) медичні прилади;
- 3) програмне забезпечення та цифрові технології;
- 4) творчість і цифрові засоби масової інформації;
- 5) високотехнологічні фінансові послуги;
- 6) інші технічні послуги;
- 7) аерокосмічне та інше транспортне обладнання;
- 8) телекомунікаційний зв'язок;
- 9) електронні обчислення.

При цьому, за тим же джерелом, ступінь наближення економіки знань може бути охарактеризованою такими індикаторами, як: число осіб, що почали власну справу; кількість інвестиційних угод; частка інноваційно-активних фірм; кількість патентних заявок; чисельність інноваційного персоналу; кількість отриманих високотехнологічних патентів; загальна сума витрат на інноваційний бізнес; обсяг інвестицій у інновації; чисельність випускників та PhD у галузі науки і техніки; продуктивність праці та зростання заробітної плати залежно від ступеня використання знань [2, с. 9]. До того ж всі перелічені показники розраховуються як у натуральному вимірі, так і у відносному – на душу населення.

Більш глибоке дослідження перерахованих індикаторів дозволяє зробити висновок про їх центрування на людину, її здібності, можливості, потреби, талант. За цих умов досить великого значення у поширенні стану економіки знань мають відігравати вміння і практичні навички менеджерів всіх рівнів управління [3]. А тому мають бути зміненими підходи до бізнес-освіти.

У якості висновку слід зробити наголос на тому, що значні за обсягами інвестиції, спрямовані у обґрунтовані багаторічним успішним досвідом економічно розвинених країн світу сфери й галузі діяльності, не зможуть принести очікуваних позитивних результатів за відсутності в країні стабільної законодавчої бази, всебічно спрямованої на поступове досягнення сталого розвитку економіки, боротьби із корупцією на всіх рівнях прийняття рішень щодо стимулювання інноваційних проектів та інноваційної бізнес-середовища, стимулюючої підприємства до управління знаннями і створення інновацій.

Література:

1. Knowledge economy and innovation. European Bank for Reconstruction and Development. Available at <http://www.ebrd.com/what-we-do/sectors-and-topics/ebd-knowledge-economy-innovation.html>.
2. Knowledge Economy Report 2016. Tracking progress. Powering prosperity. Northern Ireland's Enterprise Bank. – The Innovation Centre. Queen's Road. Belfast. – 30 p.
3. Seidman D. From the Knowledge Economy to the Human Economy / D. Seidman // Harvard Business Review. – 2014. – November 13-14. Available at <https://hbr.org/2014/11/from-the-knowledge-economy-to-the-human-ec>